TINERII ANTRENORI, EXEMPLE DE MUNCĂ, PASIUNE ȘI DĂRUIRE!

Obiective tot mai numeroase și de mare responsabilitate stau astăzi — prin prevederile documentelor de partid — în fața activității sportive de performanță din țara noastră. În îndeplinirea lor exemplară, la nivelul exigențelor și al condițiilor actuale, o contribuție deosebit de însemnată sînt chemați s-o aducă — prin selecția, pregătirea și promovarea celor mai talentate elemente — tinerii antrenori, al căror număr a sporit considerabil în ultima vreme.

Așadar, CE PREOCUPĂRI MANIFESTĂ ACESTE CADRE TINERE, CARE ESTE RANDAMENTUL LOR ÎN CREȘTEREA NIVELULUI GENERAL AL PERFORMANȚELOR DIN DIFERITE RAMURI DE SPORT ȘI, IMPLICIT, ÎN REPREZENTAREA CU CINSTE ȘI DEMNITATE A SPORTULUI ROMÂNESC ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ?

„MAI MULTĂ INIȚIATIVĂ ȘI ÎNDRĂZNEALĂ PENTRU PROMOVAREA NOULUI"

opinează Gh. Zimbrești eanu, secretarul Federației române de atletism

— Tovarășe Zimbrești eanu, ce așteaptă federația de atletism de la tinerii antrenori?

— În primul rînd îi dorim ca buni organizatori și animatori ai vieții atletice din localitatea respectivă. Acesta este primul criteriu după care le apreciem activitatea. În ceea ce privește „producția", ținînd seama că majoritatea antrenorilor tineri își desfășoară activitatea cu... sportivi tineri, de cele mai multe ori în cadrul unor unități școlare, consider că obținerea unui titlu de campion la nivelul juniorilor reprezintă un indiciu elocvent — și echitabil — asupra calităților sale de meseriaș.

— Ne puteți oferi cîteva exemple de asemenea „buni meseriași" și în același timp de animatori ai activității atletice locale?

— Vasile Midvighi, Ion Cujbă și Radu Tetiniuc la Iași, Horia Ștef și Petre Vasilescu la Craiova, Ion Puțaru și Constantin Staicu la Cîmpulung Muscel, Manole Mitilecis, Dinu Drăgan la Oradea, Ion Moroiu la Brăila, Ion Tămășanu la Galați, Grigore Oprișescu la Ploiești, Mihai Moruzov la Tulcea, Ion Todeasă la Blaj, Gheorghe Fülop la Baia Mare, Vasile Toporan la Turnu Măgurele — iată cîteva nume dintre tehnicienii care s-au afirmat în ultima vreme, antrenori pe care îi consider un bun cîștigat al atletismului românesc.

— Trăgînd o linie sub această listă ce-am putea afla dedesubtul ei?

— Este adevărat, în atletismul nostru au mai fost antrenori tineri care ne-au dat, într-un moment sau altul, speranțe, care au început bine dar s-au „liniștit" apoi, angrenîndu-se într-o muncă „de școală", fără perspective pentru performanță.

— Cîteva nume?

— Ion Moisescu, Traian Bocu, Mircea Alexei, Ion Marconi, Mircea Neamțu, Ion Ciocănescu, Gheorghe Ungureanu. Lista poate continua, din păcate cred că este chiar mai lungă decît cea amintită anterior...

— Revenind, oarecum, la prima întrebare, cred că sînteți de acord că aportul antrenorilor tineri la marea performanță este încă destul de puțin semnificativ. De ce?

— Un antrenor tînăr trebuie să aducă cu el în meserie **noul.** Sau să-l caute. Majoritatea tehnicienilor noștri aflați în primii ani de activitate sînt „prea respectuoși" față de ce este cunoscut și admis de — uneori — zeci de ani. Unii pentru că nu sînt la curent cu cele mai avansate cunoștințe actuale (metode, mijloace), într-un cuvînt, pentru că nu sînt stăpîni pe profesia lor (mă gîndesc la condiția modernă a meseriei de antrenor), alții pentru că nu au spirit de inițiativă, sînt blazați, nu dovedesc pasiune pentru cariera pe care și-au ales-o! M-ar bucura să vină la federație un antrenor tînăr cu o idee — într-o anumită problemă de tehnică sau metodică — care poate părea, la prima vedere, năstrușnică, chiar absurdă. Aceasta ar presupune preocupare într-o anumită direcție, specializarea într-o probă sau grupă de probe. Nu a părut năstrușnic procedeul lui Fosbury de a sări la înălțime? Cine mai socotește însă astăzi „flop-ul" o săritură ciudată? Toată lumea sare flop pentru că procedeul s-a dovedit — foarte repede! — avantajos. Așa progresează atletismul, toate procedeele devenite azi universale s-au născut dintr-o inspirație, dar mai ales, din căutări și din frămîntări. Pînă acum însă nici un antrenor tînăr nu a venit la federație...

— O ultimă întrebare: ce înseamnă pentru dv. un antrenor tînăr?

— Ca vîrstă, pînă în primii 10 ani de activitate. Ca idei, tinerețea poate dura toată viața. Există antrenori de 50 de ani care sînt mai tineri decît unii de 30. Și nu e firesc!

Vladimir MORARU

PATRU LUPTĂTORI ÎN LOTUL REPUBLICAN, OPERA UNUI SINGUR TEHNICIAN!

Petre Poalelungi este un nume binecunoscut în lupte. Multiplu campion republican la libere, component de bază al lotului național, el a participat la numeroase mari concursuri internaționale, ocupînd locuri fruntașe. Odată cu trecerea anilor, din 1973, el s-a dedicat profesiei de antrenor, în orașul său, Galați, la fosta Școală sportivă nr. 2. A început activitatea cu conștiinciozitate și pasiune, așa cum se pregătise și ca sportiv. A căutat neobosit copii talentați pentru acest sport, cărora le-a împărtășit din cunoștințele acumulate de el în cei peste 10 ani de activitate competițională.

În 1975 au și apărut primele roade ale muncii sale: **I. Ivanov** (82 kg) a devenit campion național de juniori; **T. Drăguș** (52 kg) și **N. Cazacu** (56 kg) au ocupat locul II, iar **D. Ignat** (52 kg — juniori mari) s-a clasat pe locul III. **Un frumos debut în activitatea sa de antrenor!** Un an mai tîrziu, succesele elevilor lui P. Poalelungi au fost și mai mari: două titluri de campioni de juniori **(I. Ivanov și I. Broască)** și trei sportivi clasați pe locul secund **(D. Chirilă, C. Poalelungi și D. Firu).**

Succese asemănătoare au realizat sportivii pregătiți de acest harnic și priceput antrenor și în anul 1977, iar unii dintre ei, plecați spre cluburi de performanță, ca urmare a depășirii vîrstei junioratului, au reușit să se impună în marile concursuri interne și chiar internaționale.

În momentul de față, **patru dintre sportivii inițiați în tainele luptelor libere de către antrenorul gălățean sînt componenți ai lotului național de seniori: Ion Ivanov, Ioniță Broască, Dumitru Lupu și Tache Drăguș.** În Cupa C.S.Ș., elevii lui Poalelungi au ocupat primul loc în anul 1976 și locul 3 în anii 1975 și 1977. În rîndul copiilor și juniorilor, de pregătirea cărora se ocupă (peste 40 la număr), se află cîțiva în care acest tehnician are mare încredere, fiind convins că vor obține frumoase performanțe: **D. Bocăneală, N. Cazacu, C. Poalelungi** (elev foarte bun la învățătură), **D. Firu** și **C. Crăciun.** La C.S.Ș. nr. 2 Galați mai activează și alți doi tineri antrenori, promovați din rîndurile foștilor luptători: **Constantin Neicu** și **Constantin Ignat.**

Succesele obținute pînă acum, seriozitatea și conștiinciozitatea cu care își îndeplinește obligațiile profesionale (este și secretarul organizației P.C.R. a Clubului Sportiv Școlar nr. 2) **au fost argumente puternice care au determinat organele sportive locale să-l promoveze pe Petre Poalelungi la echipa de seniori Dunărea Galați, care activează în prima divizie.** De la 1 februarie, acest tînăr antrenor **se** ocupă, împreună cu **Ion Popescu,** și de pregătirea echipei divizionare în care sînt incluși mulți dintre elevii crescuți de el la C.S.Ș. nr. 2.

Într-una din zilele trecute l-am vizitat la un antrenament, în sala de sub tribuna Palatului sporturilor din Galați. Erau prezenți 26 de elevi ai C.S.Ș. Am asistat la un antrenament dens, o lecție bine condusă și organizată în care **se** punea accent pe însușirea **corectă** a principalelor procedee tehnice. **„Cine nu învață bine alfabetul** — spunea tînărul antrenor — **nu va ști niciodată să... citească sau să scrie. Deci: volum mare de muncă și accent pe învățarea corectă, încă de la început, a elementelor de tehnică. Așa am lucrat de la început și văd că n-am greșit. Voi continua la fel".**

Mihai TRANCĂ

DIN RING — LA COLȚUL LUI!

După opinii autorizate, **pentru a putea aprecia temeinic munca unui tînăr antrenor în box este nevoie de 3—4 ani de activitate. Adolf Zaibăl** a îndeplinit acest stagiu și, din fericire, putem spune că bilanțul său este net pozitiv. Atunci cînd am consultat specialiștii federației în această problemă — a productivității antrenorilor tineri — numele său a răsunat primul; avem deci certitudinea că străduințele pedagogului de la Box-Club Brăila au dat roade. Și nu numai pe planul performanței imediate. Sigur, el a promovat în lotul național un element foarte bun cum e semimijlociul Alexandru Giurgiu, dar ceea ce-l distinge este **excepționala grijă pentru juniori pe care-i are în grijă.** Cîțiva și-au și făcut cunoscute numele (semimusca Vanghele Bacs, musca Emil Ghiurcă, ușorul Dumitru Vilcu). **La atenta selecție și buna organizare a muncii de instruire,** Adolf Zaibăl a adăugat și **o nepotolită sete de a învăța.** A fost în schimb de experiență în Bulgaria, apoi în R.P.D. Coreeană (la turneul „Prietenia"), fiind **unul din puținii care aplică perseverent noutățile aflate.**

Asemenea exemple nu sînt singulare. Pot fi citați, firește, și alți tineri antrenori care obțin rezultate bune. Fostul boxer **Gheorghe Badiu** — absolvent al cursului de antrenori — s-a dovedit foarte harnic în postul său de la Oțelul Tîrgoviște. Nu ne-a impresionat atît faptul că, zilele trecute, la Brăila, a prezentat doi semifinaliști (pe Nicolae Neagoe și Gheorghe Sorescu) în una și aceeași categorie: pană, ci mai ales împrejurarea că elevii săi **și-au însușit mișcările elementare FOARTE CORECT,** ceea ce este extrem de important pentru începuturile unei cariere pugilistice. **La** fel poate fi apreciată activitatea lui **Ludovic Bagoși** la Metalul Salonta, de unde a venit învingătorul lui Simion Cuțov, Carol Hajnal, și unde se pregătesc acum frații Tiberiu și Iuliu Vass sau Teofil Mărcuț. Ceea ce caracterizează munca antrenorului ardelean este grija **pentru ținuta tehnică.**

Dar nu toți tinerii antrenori dau satisfacție. Fostul „olimpic" **Vasile Mîrza** (participant la J.O. 1964), căruia i s-a încredințat secția de box a clubului sportiv școlar Viitorul din Cluj-Napoca, **nu a dat rezultate pe măsura condițiilor de lucru ce i s-au creat și nici a experienței sale competiționale.** O experiență inedită încearcă **Pavel Menzel-junior** care continuă, în strînsă colaborare, cariera de antrenor a tatălui său omonim (fost campion al țării la categoria grea, înaintea „erei" lui Mitică Ciobotaru). Tînărul Menzel (unul din puținii antrenori de box în activitate cu studii superioare) preia o ștafetă plină de responsabilități. **A putut fi apreciată la el inițiativa organizatorică în perfectarea unor meciuri internaționale, pentru îmbogățirea experienței competiționale a elevilor săi** de la C.F.R. Timișoara sau Clubul sportiv școlar. Dar i se reproșează, concomitent, o oarecare lipsă de perseverență în ceea ce întreprinde. „Sentința" asupra productivității sale trebuie deci amînată (dar nu pentru prea multă vreme)...

Victor BĂNCIULESCU

CREDIT DOAR CELOR PASIONAȚI!

În înotul românesc se simte tot mai acută lipsa unor cadre tehnice de specialitate, numărul antrenorilor și profesorilor care se ocupă de instruirea și de perfecționarea tinerilor înotători fiind insuficient pentru actualele cerințe care stau în fața secțiilor fruntașe. Cu atît mai mult apare — mai ales în această perioadă, cînd întreaga activitate a natației se află pe o linie ascendentă — nevoia stringentă a unui suflu de tinerețe care să se opună adepților unor metode învechite, să vină cu ceva nou în această activitate deosebit de complexă.

Un foarte bun exemplu în acest sens îl oferă munca fostului campion al țării **Nicolae Tat,** astăzi profesor la Liceul nr. 2 din București. În numai doi ani el a reușit să selecționeze o grupă de copii talentați pe care îi instruiește cu multă pasiune. Cîțiva dintre elevii lui au și intrat în vederile lotului de tineret: **O. Cocenescu, H. Rusovici, Andreea Steriu, Denisa Mihăilă, Cr. Ungureanu,** cu toții campioni și recordmani la categoria lor de vîrstă. Secretul acestei prime reușite în munca sa? Mai întîi, o foarte bună cunoaștere a copiilor, realizată printr-o permanentă colaborare cu părinții și cu școala. Apoi, respectînd linia metodică elaborată de F.R. Natație, **Nicolae Tat** a folosit mijloace noi de antrenament, vizînd creșterea volumului și intensității în repetări. Preocuparea continuă pentru pregătirea fizică multilaterală a elevilor săi, recuperarea după efort, caracterizează activitatea conștiincioasă a antrenorului **Tat.**

Asemenea exemple, din păcate nu prea multe, întîlnim și în alte colective. **Codruța Paraschiv** de la C.S.Ș. Timișoara (**Cristine Seidl** și **Carmen Alexe,** două înotătoare cu mari perspective, sînt elevele sale), **Miroslav Artucov** de la C.S.Ș. Arad, **I. Bachner** și **P. Deac** de la C.S.M. Baia Mare sau **I. Codreanu** de la Lic. 2 București au un numitor comun: pricepere, pasiune, dorință de a da înotului românesc performeri de valoare. **La polul opus** — cîțiva tineri antrenori cu o calificare asemănătoare și cu condiții de lucru identice cu ale colegilor lor. I-am numi pe **M. Gothe** (Șc. gen. 25 Ploiești), **A. Cecală** și **I. Stoian** (Lic. 4 Galați), **Al. Grecu** (C.S.Ș. Cîmpina), **D. Frigioiu** și **L. Teodoru** (C.S.Ș. Brăila), **M. Potoceanu** (C.S.Ș. Reșița), **M. Cerchez, Doina Sava** și **C. Alexandrescu** (din București). Cu toții au participat la cursurile de reciclare organizate de federație, sînt în posesia datelor pe care le asigură noua linie metodică de antrenament, dar pe care le pun în practică într-o măsură insuficientă cunoștințelor primite. Dovada? Rezultatele mediocre în munca pe care o desfășoară de cîțiva ani. **Cauza?** Lipsa de pasiune, convingerea (încă) că numai simpla lor prezență pe marginea bazinului poate da naștere unui campion!?

Adrian VASILIU

ȘANSĂ RATATĂ...

Antrenorul emerit **Nicolae Voicu** de la Dinamo, coordonator al loturilor naționale de ciclism, a preluat nemijlocit responsabilitatea pregătirii lotului olimpic. Știrea, ca atare, n-are nimic senzațional. În fond, celui mai bun tehnician i s-a încredințat cea mai dificilă misiune: relansarea ciclismului pe orbita olimpică.

Acesta este însă doar epilogul unei povești cu... cintec. În urmă cu doi ani, obosit sau supărat, prof. **Nicolae Voicu** a cerut Biroului federal să nu-l mai desemneze ca antrenor al lotului național. A fost momentul în care președintele federației, tovarășul **Pavel Novăcescu,** și-a început punerea în practică a unei idei pe care — și astăzi — o susține: **promovarea antrenorilor tineri** (pe cea a alergătorilor tineri o impusese, dovedind că este o necesitate). În pofida multor păreri contrare, la loturile naționale s-au perindat numeroși antrenori tineri, profesori de educație fizică cu specializarea ciclism, antrenori care s-ar fi putut constitui într-un veritabil sacrare. Vina aparține, fără doar și poate, tocmai acestor tineri antrenori. Nereușind să se dezbare de o anume mentalitate de sportiv (spirit conservator în pregătire, o discrepanță evidentă între cele solicitate și cele date sportului pluton. Dacă nici unul dintre ei n-a reușit să se mențină, dacă nici unul dintre ei n-a dat satisfacție deplină, vina nu este nici a ideii, nici a promotorului ei. „Noul val" al tehnicienilor a primit sprijin nelimitat, a avut pîrtie liberă spre consș.a.m.d.), cel mai adesea îngîmfîndu-se și refuzînd să ceară sprijinul tehnicienilor cu mai multă experiență și mai multă știință, ei au dat cu piciorul unei șanse ce nu se oferă, oricui și oricînd. Așa se face că omul cu părul albit pe trasele marilor competiții ale ciclismului rutier, antrenorul emerit Nicolae Voicu, a fost obligat să revină la cîrma lotului.

Președintele F.R. Ciclism n-a renunțat însă la ideea sa de promovare a tineretului. La lotul pentru „Cursa Păcii" a fost desemnat **Vasile Selejan,** cel care cu puțin timp în urmă se prezenta la startul competițiilor în calitate de concurent, iar la cel al pistarzilor, tînărul antrenor **Paul Soare.** Avînd atîtea experiențe nereușite președintele federației de ciclism se întreba ieri pe bună dreptate: **„oare și acești antrenori ne vor dezamăgi?".** Sperăm că nu! Sperăm că măcar ei vor fi învățat ceva din cauzele pentru care colegii lor au sprintot în afara traseului...

Hristache NAUM

IERI — ANTRENOR ÎN COMUNĂ, AZI — LA LOTUL NAȚIONAL...

În 1972, după ce a absolvit, la București, institutul de specialitate, **Mihai Timiș** a fost repartizat ca profesor de educație fizică în comuna Gilău, din județul Cluj. Aici a depus tot efortul pentru a se perfecționa, iar în orele de răgaz se ocupa de patinaj, marea lui pasiune din facultate, îndrumînd pașii micilor viteziști. Succesele obținute l-au... titularizat în toamna anului 1976 ca antrenor la Clubul sportiv școlar „Viitorul" Cluj-Napoca.

Adept al unor metode noi de instruire, **Mihai Timiș** a reușit în scurt răstimp să-și materializeze proiectele în cifre superioare înregistrate de elevii lui de la un concurs la altul. Frumoasele rezultate l-au recomandat să lucreze în prezent alături de specialiștii loturilor republicane. **„Nu m-am înșelat,** ne mărturisea recent campionul absolut al țării, Andrei Erdelyi, **atunci cînd m-am decis să mă antrenez la lot cu prof. Mihai Timiș. Are un fel al lui de a ne entuziasma în ceea ce facem, chiar dacă ni se pare greu accesibil.** Conștiinciozitatea, modul în care gîndește, atitudinea sa față de muncă **au influențat progresul multor patinatori".** Ce-l preocupă acum pe tînărul antrenor clujean? Va încerca să experimenteze un program de exerciții, inspirat după căutări asidue. Tînărul comunist **Mihai Timiș** are, așadar, o viziune cutezătoare în realizarea sarcinilor încredințate.

Traian IOANIȚESCU